

ජයවිලක කම්මැල්ලවීර

හරම උස කඳු මුදුන් වළා හිස වෙළානෙ රෝගීව බිම බලති දුකින් එන්නට නොහැකි හැටි සිසිවකුට උඩට ලෙඩට දුකට වත් පිහිටට

ආර්යවංශ රංඝවීර කවියා විසින් කලකට පෙර ලියා පළකළ, විවිධ අරුත් කැටිකරගත් මේ කවිය සමාජ පිරමීඩයේ ඉහළට ගැඹෙන තැනැත්තකුට පහළ සමාජ සම්බන්ධතා අහිමිවීමේ බේදවැඩකය ගැන ද ඉති කැටී. මට මේ කවිය මේ මොහොතේ මෙකල්ලියේ දින දෙකකකට පෙර වත්මන් ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යවරයාගේ දේශනා කල ජනමාධ්‍ය පරිපාලන මහතා මාධ්‍යකරුවන් හමුවේ කතාකළ අවස්ථාවක් අන්තර්ජාලයෙන් දැක බලා ගතිද්දීය.

ඔහු ඒ මාධ්‍ය හමුවේ ආරම්භ කළේ මෙසේය. "අතිගරු ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මහත්මයාණන් දුළඳ මැදුර ඉදිරිපිට සිටි කිවේ මම රජෙක් නොවෙයි. ජනතා සේවකයෙක් කියලයි. ඒක තමයි අපේ ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යවරයාගේ පදනම" පරිපාලන මහතා තවදුරටත් අවධාරණයෙන් ප්‍රකාශ කළේ මේක රාජාණ්ඩුවක් නොවෙයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රජයක් සිහිපත් කළ යුතුව තිබේ. වසර දහයක් තිස්සේ රාජාණ්ඩුවක් යටතේ ගිලිමින් කටට හුරු කරගත් වචන දැන්වත් අන්තර්ගත යුතු බවය ඒ. අතිගරු ජනාධිපති, අතිගරු ජනාධිපති යන රජුට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ලෙස කළ අභිමත පරිපාලන මහතාට පමණක් නොව රාජ්‍ය විද්‍යාලයේ ආගමික ආගම ද අදාළ බොහෝ දෙනෙකුගේ දිවැල්ලටුන් පිය දමන්නට බැර වී තිබේ. කපන්න බැර අත සිසිමක් ලෙස සිදුකරන අවස්ථාව බලා සිටින තිමල් සිරිපාලා ඔවුන්ගේ පැරණි රජුට මෙන් මෛත්‍රීපාල අභිමතව ද දැනුවත් මිනිසුන් එය නොකළ යුතුය. ලෝකයේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී යයි පිලිගන්නා රටවල ජනාධිපතිවරු අමතන විට 'මයිටර් ප්‍රසිඩන්ට්' හෝ කිකමම 'ප්‍රසිඩන්ට්' මීස 'ගිස් එක්සලන්සි' යන යෙදුම් ගැන. අපේ අලුත් ජනාධිපතිවරයාද අතිගරු කැබිලිවලට කැමති නොවන බව ඔහුගේ හැසිරීම් වලින් පෙනේ. එහෙයින් ඔහුට රජවෙස ගැන්වීම විශේෂයෙන් ජනමාධ්‍ය විසින් නොකළ යුතුය. එසේ කර ඔහු සමාජ පිරමීඩයේ ඉහළට, අහසට ඔසවා සමාජයෙන් වෙන් කළ හොත් සිදුවන දේ රංඝවීරගේ කවිය අපට සිහිපත් කර දෙයි.

වසර දහයකටත් වැඩි කාලයක් සිංහල බෞද්ධ රාජාණ්ඩුවක් යටතේ ජීවත් වීමෙන් අප බොහෝ දෙනෙකුට මේ රට බහුචාරික බහු ආගමික රටක් බව අමතක විය. අලුත් ජනාධිපතිවරයා ජාතික අමතා කළ මංගල කතාවේ දෙමළ පරිවර්තනයක් තිබිය යුතු බව එම උත්සවය සංවිධානය කළ කිසිවකුට මතක් නොවූයේ ඒ අනුවය.

දේශපාලනඥයා ජනතාවගේ සේවකයා ගම් ජනතාව විසින් ඔහු තැබිය යුත්තේ ද එතරහය. පසුගිය කාලයේ ජනාධිපති මැති අමති පමණක් නොව ප්‍රාදේශීය සභා මන්ත්‍රීවරුන්ට පවා ජනතාව සැලකූවේ ඔවුන් සමාජයේ ඉහළම ප්‍රදේශයක් ලෙසය. පාසල්වල පවත්වන උත්සවවලදී පවා එවැනිම මුල් පුවුට් දිය යුතු බවට වකුගේව පවා තිබුණේ කර තිබිණ. කලා දළදෙකදී, සාහිත්‍ය උත්සවයකදී පවා බෙරගසා වඩම්මා ගෙන එන්නේ සාහිත්‍යකරුවන් හෝ වෙනත් කලාකරුවන් නොව දේශපාලකයාය. ඔවුන් සභාවට විඩින විට ආධාර කලාකරුවන් අදාළ මුළු සභාව ගැනීම සිටිය යුතු විය. මේ පුරුද්ද දැක්වත් අන්තර්ගත යුතුව ඇත.

ඒ ගැන එතෙකින් හටනා මේ අතිශයින්ම තීරණාත්මක මොහොතේ ජනමාධ්‍ය වෙත පැවරෙන වගකීම ගැන මතක් කතා කරන්නෙමි. මේ මොහොත අතිශයින්ම තීරණාත්මක වන්නේ කෙසේද යන්න ප්‍රථමයෙන් වටහා ගත යුතුව ඇත.

ජනතාව විසින් පරාජය කර බලයෙන් පහකරනු ලැබුවේ තම විවිධාන්තය දැක්වූ තමා බලයේ සිටින්නටත් ඉන්පසු තම පුත්‍රයා අතට බලය බාරදෙන්නටත් වසර දහයක් තිස්සේ සැලසුම් සකස් කරමින් ඒවා ක්‍රියාත්මක කරමින් සිටි වැඩිමහල්වැඩි මහතාදාණ්ඩව ජනාධිපතිවෙයි. ඔහුගේ පක්ෂයේ අතිබහුතරය සිරියේ ඔහුගේ ජයග්‍රහණය වෙනුවෙනි. ඔහු පරාජය කර ජයගත්තේ මුළු රාජ්‍ය යන්ත්‍රයම තමාට විරුද්ධව කැරකෙද්දී තමන්ගේ පක්ෂය යයි කියන්නට පක්ෂයක් පවා නොතිබුණු දේශපාලනඥයෙකි. එසේම ඔහුට සහාය දෙන්නට ඉදිරිපත්වූ ප්‍රධාන පක්ෂය වූ එක්සත් ජාතික පක්ෂයද ජනාධිපතිවරණයට දින කිහිපයකට පෙරත් කැබිලිවලට බේදී එක්සත්කාරයක් බෙදි කපන්නට මාතබලමින් සිටි පක්ෂය බව මතක තබා ගැනීම මෙහිදී අත්‍යවශ්‍යය. ඔහුගේ වේදිකාවට නොහැක සහාය දුන් ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ ද එසේ කළේ බරපතල බිදීගැහෙන තුවාලවලට බෙහෙත් කරමින් සිටියදීය. රාජ්‍යයේ අනගරු පැමිණි ජාතික හෙළ උරුමය ද අදාළෙන් පුපුරා ප්‍රවහනවත් ඇතිවිය පොදු අපේක්ෂකයාට සහාය දුන්නේ.

වසර දහයක් තිස්සේ විෂ සහිත ඉන්ධනවලින් ධාවනය වෙමින් පවතින රාජ්‍ය යන්ත්‍රය වෙනත් නෙලකින් ධාවනය කිරීම වහාම කළ නොහැක්කකි. මේ රටේ අනාගත පරපුරේ භාග්‍යයකට මෙන් හමුද සහ පොලිසියේ ඉහළ ස්ථරය නිතිගරුකව ක්‍රියා කරන්නට යොමුවීමෙන් රුධිර ගංගාවකට වැටී බැඳුණු හමුත් හව නායකත්වය

මහින්ද රාජපක්ෂට ලැබුණු ජන්දවලින් බහුතරය රාජ්‍ය බලය රාජ්‍ය සම්පත් උපරිම ලෙස යොදා ගනිමින් රාජ්‍ය මාධ්‍ය පිලිකුල් සහගත ලෙස මෙහෙයවමින් සේම ජන්ද දායකයන්ට නොයෙක් ආකාරයේ අල්ලෝස් ලබාදීමෙන් රටටාගත් ජන්ද මිස සිංහල බෞද්ධකමට දුන් ජන්ද නොවේ. එහෙයින් පහස් හත් ලක්ෂයේ කතාව අද කිසිසේත්ම වලංගු නැත. මේ වන විට හෙළිදරව් වී ඇති දුෂණ ගැන ජනයා දැන සිටියේ නම් මහින්ද රාජපක්ෂට ඒ පහස් ලක්ෂයෙන් කාලක් වත් ලැබෙන්නේ නැත. ඒ අනුව දැන් වත් ඒ දුෂණ ගැන ජනයා හරිහැටි දැනුවත් කිරීම රටට හිතැති මාධ්‍යකරුවන්ගේ වගකීම වන්නේය.

යටතේ රාජ්‍ය යන්ත්‍රය තවම කැරකෙන්නේ බිකුල් ගසමිනි. මේ අතර හව ජනාධිපතිවරයා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අවිවාදිත නායකයා යයි කිවද ඔහුට බාරදී ඇත්තේ ඉහළ ස්ථරය සම්පූර්ණයෙන්ම කුණු වූ පක්ෂයකි. පක්ෂ නායකත්වය ඔහුට බාරදීම හුදුරු අනාගතයේ දියත් කරන්නට හියමින විෂකුරු කුමන්ත්‍රණයක එක් පියවරක් මිස ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදියට ගරුකිරීමක් ලෙස වරදවා වටහා ගත යුතු නැත.

මහින්ද රාජපක්ෂට ලැබුණු ලක්ෂ පහස් හතක ජන්දය සිංහල

දැන සිටියේ නම් මහින්ද රාජපක්ෂට ඒ පහස් ලක්ෂයෙන් කාලක් වත් ලැබෙන්නේ නැත. ඒ අනුව දැන් වත් ඒ දුෂණ ගැන ජනයා හරිහැටි දැනුවත් කිරීම රටට හිතැති මාධ්‍යකරුවන්ගේ වගකීම වන්නේය.

එසේම අප රට සාර්ථක රටක් බවට, අප සමාජය දියුණු සමාජයක් බවට පත්කර ගන්නට ගම් ජාතික ප්‍රගතියට දේශපාලන විසඳුමක් ලබාදී එක්සත් ජාතීන්ගේ ගොඩනැගීම කළ යුතු වෙයි. ඒ සඳහා මාධ්‍යකරුවන්ගේ වගකීම අතිවිශාලය. දින සියයේ ආණ්ඩුවේ ඇතිවරු වැඩබාරගන්නා හැටි ඔවුන්

අද ඇත්තේ රාජාණ්ඩුවක් නොවන්නේ නම්....

බෞද්ධ ජන්ද ලෙස ගණන් හැදීමක් කරනු පෙනේ. ඉදිරි කුමන්ත්‍රණයේ පදනම සකස් වෙන්නේ මේ විග්‍රහය මතය. ඉතාම නිහතමානී ලෙස පරාජය බාරගෙන හව ජනාධිපතිට ඉඩදී ඉවත්ව ගියා යයි කියන නායකයා මැදමුලනට ගිය වහාම ඔහුත් ඔහුගේ සහවරයාගුත් කියන්නට පටන් ගත්තේ මෛත්‍රී දිනුවේ ඊළඹේ ජන්දවලින් බවය. පසුගිය වසර දහය තුළ රාජපක්ෂ පක්ෂය බවට පත්ව තිබූ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නායකයන් ඔවුන්ගේ හැඟවන ඉදිද්දී ජන්ද කාලයේ වැඩිපුරම ජාතිවාදය ඇවිස්සූ විමේදී වර්ධනය ඇදුන් තම වාචාව කතා දිගටම කරගෙන යයි. මාධ්‍ය ද අහවශ්‍ය තරමට ඒවාට ප්‍රචාරය දෙන්නේ ඒවායේ සිටින බොහෝ දෙනාද ජාතිවාදී අදහස් දරන බැවිනි. මේ ඇසෙන්නේ මාස දෙකකුනකින් එළි බිසින්නට පෙළ ගැසෙමින් සිටින පෙරහේරු කසකාරයාගේ හඬය.

දුළඳ වලින්ගට යන හැටි මේ අතිශයින්ම තීරණාත්මක මොහොතේ රටට වැදගත් ප්‍රවණතී නොවේ. මාධ්‍ය කරුවන්ගේ වගකීම වන්නේ රට අහඬයෙන් ගොඩ ගන්නට හැකි ශක්තිමත් ආණ්ඩුවක් ඉදිරි මහලැබීමට නොදේදී මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මහතාට හද දීම වෙනුවෙන් වූදිගමන් ක්‍රියාකිරීමය. දැන් ඇත්තේ ශක්තිමත් ආණ්ඩුවක් නොව ලෙල්ලෙන දැකයි. අලුත් ජනාධිපතිවරයා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය අරබාදා රහිල් විකුමසිංහ එක්සත් ජාතික පක්ෂය අරබාදා මුහුණ දී සිටින්නේ බරපතල අභියෝගයක්වය. බලකැදුරකමින් මැති ඇමතිකම් සහ විවිධ තනතුරු අල්ලා ගන්නට බලපොරොත්තු එක්සත් ජාතික පක්ෂය තුළ ඇති බව නොදන්නේ පෙනේ. රහිල් ඒ අභියෝගය ජයගත යුතුවෙයි. ඒ අතර තම අතට පුදා ඇති ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය තමාට රාජපක්ෂ පක්ෂයේ ගොරුන් දුෂිතයන් පිටුදැක එය පිරිසිදු කර ගැනීමෙන් රාජ්‍ය යන්ත්‍රය අලුත් ඉන්ධනවලින් කිසි පරිදි ධාවනය කරවීමෙන් අභියෝගයට මෛත්‍රී ජනපති මුහුණ දී සිටිය. මාධ්‍ය මෙන්ම සිවිල් සංවිධානද මේ අභියෝගය තමන් ඉදිරියේ ඇති තියුණු හා තීරණාත්මක අභියෝග ලෙස සලකා වන වහා ක්‍රියාත්මක විය යුතු වන්නේය.

මහින්ද රාජපක්ෂට ලැබුණු සියලු ජන්ද සිංහල බෞද්ධකම වෙනුවෙන් දුන් ජන්ද යයි විග්‍රහ කර ගත් විට දිගුක වටයෙන් එම ජන්ද වෙනුවෙන් දෙමළ විරෝධය මුළුමනින් විරෝධය ඇවිස්සීම අවශ්‍යය. රට බේදන කතා අවශ්‍යය. ගොරු නිවසුම් කතා අවශ්‍යය. විමල් විර්වංශට අමතරව දිනක් ගුණවර්ධනේ හඬ ද රාජපක්ෂය වෙනුවෙන් ඇසෙන්නට පටන් ගෙන ඇත්තේ ඒ අනුවය. දැන් මෙහිදී සැක ලෙස ම රටට ජනතාවට හිතවත් ජනමාධ්‍යවල වගකීම වන්නේ ජාතිවාදයට විරුද්ධව තම මාධ්‍ය මෙහෙයවීමය. එය අහවශ්‍ය හදිසි කටයුත්තකි. අනාගතයකට මෙන් මා මෙහි මුලින් සඳහන් කළ මාධ්‍ය හමුවේදී ජනමාධ්‍ය දේශනාවරයා එවැනි මතපොත්වීමක් කළේ නැත.

මා මේ ලිපිය ආරම්භ කළේ ජනමාධ්‍ය දේශනාවරයා සම්බන්ධයෙන් යම් සඳහනක් කරමිනි. එහෙයින් ඔහුගේ රාජකාරී ව්‍යසාරයට අයිතිවන කරුණකින් මෙය අවසන් කරමි. ජනාධිපතිවරණය පසුව දින හතරක් ගතවෙන්නටත් පෙර ජාතික රජාවනිතිකයට අලුත් සහාජනිවරයෙක් පත්විය. එය සිදුවූයේ ඇමතිවරු සහ අමාත්‍යවරු ලේකම්වරු පත්කරන්නටත් කලිනි. ඒ අනුව ඒ පත්වීම දුන්නේ ජනාධිපතිවරයාට ඇති විධායක බලය උපයෝගී කරගෙන බව පෙනේ. මේ පත්වීම වෙනුවෙන් ජනාධිපතිවරයා පෙළඹවූ කවුරු හෝ කර ඇත්තේ විධායක බලය අහිමි කටයුත්තක් වෙනුවෙන් පොදු වන්නට එතුමා යොමු කරවීමකි. එසේ පත්වූ පුද්ගලයා කවුද යන්න හෝ ඔහුගේ ඉතිහාසය මට මෙහිදී වැදගත් නැත. මා මතු කරන්නේ ඔහු පත්වූ ආකාරයේ වැරද්දකි. ඒ වැරද්ද දැනුවත් නිවැරදි කළ යුතු බව ජනමාධ්‍ය දේශනාවරයාට මතක්කරනු කැමැත්තෙනි.

මහින්ද රාජපක්ෂට ලැබුණු ජන්දවලින් බහුතරය රාජ්‍ය බලය රාජ්‍ය සම්පත් උපරිම ලෙස යොදා ගනිමින් රාජ්‍ය මාධ්‍ය පිලිකුල් සහගත ලෙස මෙහෙයවමින් සේම ජන්ද දායකයන්ට නොයෙක් ආකාරයේ අල්ලෝස් ලබාදීමෙන් රටටාගත් ජන්ද මිස සිංහල බෞද්ධකමට දුන් ජන්ද නොවේ. එහෙයින් පහස් හත් ලක්ෂයේ කතාව අද කිසිසේත්ම වලංගු නැත. මේ වන විට හෙළිදරව් වී ඇති දුෂණ ගැන ජනයා